

Finansdepartementet

En tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under 2023

Fi2022/02773

1 Sammanfattning

Förslagen innebär att obligatoriska bestämmelser som följer av Rådets förordning (EU) 2022/1854 av den 6 oktober 2022 om en krisintervention för att komma till rätta med de höga energipriserna införs i svensk lagstiftning.

Skatteverket tillstyrker att förslagen införs. Skatteverket lämnar dock vissa synpunkter på förslagen. Det gäller särskilt den betydande osäkerheten om förslaget kommer att medföra några skatteintäkter till staten att sedan fördela ut enligt intentionerna i förordningen (avsnitt 2.2.1). Skatteverket lämnar ett förslag som kan åtgärda vissa delar, utan att göra anspråk på att vara heltäckande, enligt följande.

Med beskattningsbar inkomst avses underlaget för statlig inkomstskatt enligt 65 kap. 10 § inkomstskattelagen (1999:1229) med följande avvikelser.

Beräkningen av den beskattningsbara inkomsten enligt denna lag ska ske utan hänsyn till;

- *Lämnade respektive mottagna koncernbidrag*
- *Avsättning eller återföring av periodiseringsfonder*
- *Värdeminskningsskatt för maskiner och inventarier anskaffade under räkenskapsår 2023*
- *Bonusprogram till personal och företagsledning till den del utgiften beloppsmässigt överstiger föregående räkenskapsårs*
- *Pensionsavsättningar till den del utgiften beloppsmässigt överstiger föregående räkenskapsårs.*

Övriga synpunkter avser bland annat definitionen av verksamhet inom sektorn för fossila bränslen (avsnitt 2.1.1), påverkan av förkortade och förlängda räkenskapsår (avsnitt 2.2.2), hur bestämmelserna ska tillämpas om avsedd verksamhet bedrivs i svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personers fasta driftställen i Sverige (avsnitt 2.2.3) och vissa frågor angående förfarandet (avsnitt 2.3).

2 Skatteverkets synpunkter

I promemorian finns förslag om införandet av en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag som ska motsvara reglerna om ett tillfälligt solidaritetsbidrag enligt Rådets förordning (EU) 2022/1854 av den 6 oktober 2022 om en krisintervention för att komma till rätta med de höga energipriserna, nedan EU-förordningen. Av promemorian framgår att EU-förordningen inte bedöms vara tillräckligt detaljerad för att ensam kunna ligga till grund

för uttag av skatt och att den innehåller olika valmöjligheter för medlemsländerna. Vidare framgår att det mest lämpliga alternativet bedöms vara att en heltäckande ny lag införs med regler som motsvarar förordningens bestämmelser om solidaritetsbidrag.

Skatteverket har noterat skälen som framgår av promemorian för att införa svenska regler som så nära som möjligt håller sig till och är likvärdiga med EU-förordningens bestämmelser om solidaritetsbidrag samt att bestämmelserna i den nya lagen bör utformas så att de passar väl in i det svenska skattesystemet. Bedömningen i promemorian är därför att bestämmelserna inte bör ges en bredare utformning än vad som följer av förordningen och inte heller bör omfatta andra situationer än vad som följer av förordningen samt att syftet med åtgärden därmed kommer att motsvara syftet med solidaritetsbidraget. Skatteverket har också noterat att det givet den korta tid från förslag till införande inte bedöms vara realistiskt att utforma regelverket på ett annat sätt än ett som är mycket likt det som beskrivs i EU-förordningen.

Av promemorian framgår även att bedömningen är att det är få företag i Sverige som bedriver verksamhet inom de sektorer som omfattas av förslaget, som således potentiellt sett kan komma att omfattas av den nya lagen. Vidare framgår också att det finns en betydande osäkerhet om det kommer att uppstå ett underlag för beskattning enligt förslaget även om det skulle uppstå stora bokförda vinster i berörda svenska företag under 2023 eftersom det beskattningsbara resultatet inte överensstämmer med det bokförda. Den tillfälliga skatten tas enligt förslaget ut på samma underlag som ligger till grund för uttag av den ordinarie bolagsskatten (dvs. efter bland annat avsättning till periodiseringsfond och koncernbidrag). Det innebär att det är resultatet före bolagsskatt som avses. Förslaget bedöms därför främst leda till något ökade administrativa kostnader för företagen.

Skatteverket har identifierat vissa problem och frågetecken som redogörs för nedan. Redogörelsen följer rubriksättningen i lagförslaget. I några fall lämnar Skatteverket förslag till förändringar.

2.1 Ord och uttryck i lagen

2.1.1 Definitionen av verksamhet inom sektorn för fossila bränslen i 4 § - gruvdrift m.m.

Unionsföretag och fasta driftställen med verksamhet inom råpetroleum-, naturgas-, kol- och raffinaderisektorerna som enligt artikel 14.1 i EU-förordningen omfattas av ett obligatoriskt tillfälligt solidaritetsbidrag definieras i artikel 2.17 som *unionsföretag eller fasta driftställen som genererar minst 75 procent av sin omsättning från ekonomisk verksamhet inom utvinning, gruvdrift, raffinering av olja eller tillverkning av stenkolsprodukter, enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006.*

I promemorians förslag har definitionen i 4 § utformats enligt följande.

Med *verksamhet inom sektorn för fossila bränslen* avses näringsverksamhet där minst 75 procent av nettoomsättningen kommer från ett eller flera av följande verksamhetsområden:

- utvinning av råpetroleum, naturgas eller kol,
- petroleumraffinering,
- tillverkning av stenkolsprodukter.

Skatteverket har uppmärksammat att gruvdrift som uttryckligen anges i artikel 2.17 saknas i definitionen i 4 §. Även om det är oklart om det finns sådan verksamhet i Sverige så bör den svenska lagtexten ansluta till förordningstextens definition. Det kan dessutom inte uteslutas att svenska juridiska personer har sådan verksamhet i andra länder. För att undvika framtida tolkningsproblem av definitionen i förhållande till EU-förordningen föreslår Skatteverket att definitionen knyter närmare an till definitionen i förordningen.

Förslag till alternativ lydelse:

Med verksamhet inom sektorn för fossila bränslen avses näringsverksamhet inom råpetroleum-, naturgas-, kol- och raffinaderisektorerna där minst 75 procent av nettoomsättningen kommer från verksamhet inom utvinning, gruvdrift, raffinering av olja eller tillverkning av stenkolsprodukter, enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006.

2.2 Skattskyldighet och beskattningsunderlag

2.2.1 Kravet på nettoomsättning i 4 § i förhållande till beskattningsbar inkomst i 6 och 7 §§

Prövningen av om skattskyldighet föreligger enligt den föreslagna 5 § ska enligt 4 § göras utifrån nettoomsättningen, dvs. om minst 75 procent av nettoomsättningen kommer från bedriven näringsverksamhet inom sektorn för fossila bränslen, från verksamhet som räknas upp i paragrafen. Beskattningsunderlaget och jämförelsetalet som ska beräknas enligt föreslagna 6 och 7 §§ baseras dock på den skattskyldiges beskattningsbara inkomst, utan att det finns någon reglerad koppling till att den extraordinära vinsten (jfr föreslagna 1 §) härrör från verksamhet inom sektorn för fossila bränslen. Av allmänmotiveringen i avsnitt 4.4 (s. 17) framgår att, till skillnad från vad som gäller under beskattningsåret, finns det inget krav avseende vilken verksamhet som ska ha bedrivits av det aktuella företaget under jämförelseåren.

Den föreslagna utformningen av lagtexten innebär, enligt den tolkning Skatteverket gör, att övervinster som beror på helt andra orsaker än vinster som genererats i verksamhet inom sektorn för fossila bränslen under det beskattningsår som lagen ska tillämpas kan komma att beskattas enligt den föreslagna lagen. Detta beror på att i ett företags beskattningsbara inkomst ingår företagets samtliga intäkt- och kostnadsposter (jfr 14 kap. 21 § inkomstskattelagen, IL), vilket exempelvis inkluderar överskott från annan bedriven verksamhet än sådan som följer av 4 §, kapitalvinster på t.ex. börsaktier, mottagna koncernbidrag som kan härröra från en annan typ av verksamhet i ett koncernbolag m.m. I artikel 2.18 i EU-förordningen definieras övervinster som skattepliktiga vinster, såsom fastställs enligt nationella skatteregler under visst räkenskapsår ”som härrör från verksamhet i unionsföretag och vid fasta driftställen med verksamhet inom” uppräknade sektorer och som överstiger en ökning på 20 procent under de fyra reglerade jämförelseåren. Skatteverket anser att det är oklart om definitionen av övervinster i artikel 2.18 i EU-förordningen är synonymt med den del av den i föreslagna 6 § avsedda ”beskattningsbara inkomsten” som överstiger 120 procent av jämförelsetalet enligt 7 § eller om det som i egentlig mening avses är övervinster som specifikt genererats i verksamheten inom sektorn för fossila bränslen.

Vidare finns en betydande osäkerhet om det kommer att uppstå något beskattningsunderlag enligt den föreslagna lagen även om det skulle uppstå stora bokförda vinster inom sektorn för fossila bränslen (jfr s. 32 i promemorian). Som framgår av promemorian har det sin grund i att beskattningsunderlaget utgörs av den skattskyldiges beskattningsbara inkomst

före skatt. I den svenska skattelagstiftningen finns regler som påverkar beräkningen av den beskattningsbara inkomsten och som därför enligt sakens natur kan neutralisera beskattningseffekten av en extraordinär vinst som EU-förordningen, som Skatteverket uppfattar, avser att träffas av den extra beskattningen. Det gäller exempelvis möjligheter till vinstutjämnning såväl över tiden (genom t.ex. avsättning till periodiseringsfond) som mellan koncernbolag (genom koncernbidrag) men även genom andra regler som möjliggör åtgärder med skattemässiga effekter som påverkar underlaget direkt och i förhållande till jämförelsetalet, t.ex. olika former av omstruktureringar inom koncerner, tidigareläggning av investeringar, bonusprogram och extra pensionsavsättningar. Företag som uppfyller nettoomsättningskravet i 4 § och därmed potentiellt skulle kunna omfattas av lagen, kan med enkla medel genom tillämpning av övriga svenska skatteregler helt undvika att träffas av den extra skatten. Skatteverket instämmer därmed i bedömningen att det finns en betydande osäkerhet om de föreslagna bestämmelserna kommer att medföra skatteintäkter till staten att sedan fördela ut enligt intentionerna i förordningen.

Förordningstexten i artikel 15 i EU-förordningen tyder på att utgångspunkten som avses i bestämmelsen är unionsföretagets eller det fasta driftställets hela skattepliktiga vinst under det eller de räkenskapsår som förordningen ska gälla, vilken ska jämföras med motsvarande genomsnittliga vinst under de fyra jämförelseåren för att bedöma om det är en extraordinär vinst enligt bestämmelsen. Av bestämmelsen framgår också att det ska vara skattepliktiga vinster "såsom fastställs enligt nationella skatteregler". I artikel 2.18 i EU-förordningen definieras övervinster som "skattepliktiga vinster, såsom fastställs enligt nationella skatteregler under räkenskapsåret 2022 och/eller räkenskapsåret 2023 och under resten av respektive räkenskapsår, som härrör från verksamhet i unionsföretag och vid fasta driftställen med verksamhet inom" uppräknade sektorer. Förordningstexten bör därmed enligt Skatteverkets bedömning ge ett visst utrymme för medlemsländerna att bestämma hur den skattepliktiga vinsten som utgör underlag för den extra skatten ska bestämmas. Skatteverket uppfattar skälen till EU-förordningen som att det grundläggande syftet med solidaritetsbidraget är att fånga upp och beskatta övervinster som genererats i verksamheten inom sektorn för fossila bränslen. Särskilt p. 55 i skälen till EU-förordningen talar för att medlemsländerna ges ett handlingsutrymme att göra erforderliga anpassningar i den nationella lagstiftningen om solidaritetsbidrag för att det i praktiken ska bli ett resultat i enlighet med förordningens intentioner, bland annat genom att ta hänsyn till behandlingen av förluster under tidigare beskattningsår eller för omstruktureringar eller sammanslagningar av företag.

Skatteverket ser att det är problematiskt att på ett enkelt och heltäckande sätt åtgärda de synpunkter Skatteverket fört fram ovan. För att åtgärda några saker skulle 6 § förslagsvis kunna kompletteras på följande sätt:

Med beskattningsbar inkomst avses underlaget för statlig inkomstskatt enligt 65 kap. 10 § inkomstskattelagen (1999:1229) med följande avvikelser.

Beräkningen av den beskattningsbara inkomsten enligt denna lag ska ske utan hänsyn till;

- *Lämnade respektive mottagna koncernbidrag*
- *Avsättning eller återföring av periodiseringsfonder*
- *Värdeminskningsskatt för maskiner och inventarier anskaffade under räkenskapsår 2023*

- *Bonusprogram till personal och företagsledning till den del utgiften beloppsmässigt överstiger föregående räkenskapsårs*
- *Pensionsavsättningar till den del utgiften beloppsmässigt överstiger föregående räkenskapsårs.*

Detta förslag tar inte hänsyn till hur omstruktureringar som genomförs inom koncerner kan hanteras.

2.2.2 Beskattningsårets längd – förkortade och förlängda räkenskapsår

I allmänmotiveringen framgår på s. 17 att det förhållandet att ett eller flera beskattningsår inom perioden skulle vara förkortade eller förlängda påverkar inte beräkningen av jämförelsetalet. Skatteverket vill med ett exempel visa på att det kan finnas skäl att överväga en justering med avseende på förkortade/förlängda räkenskapsår, t.ex. i ett nytt stycke till 7 § (jfr punkt 55 i skälen till förordningen). I annat fall kan t.ex. ett förkortat eller ett förlängt räkenskapsår komma att få en oproportionerlig påverkan på beräkningen. Även i den situationen att beskattningsåret 2023 skulle vara förkortat eller förlängt kan beräkningen bli missvisande på ett sätt som gör att det finns skäl att anpassa bestämmelsen.

Exempel

Ett företag som omfattas av definitionen i 4 § påbörjar en näringsverksamhet under beskattningsåret 2020. Inkomst av näringsverksamhet uppgår till 5 mkr för beskattningsåret 2020 som omfattar en period på 6 månader. 2021 uppgår inkomst av näringsverksamhet till 10 mkr. 2023 omfattar beskattningsåret en period på 12 månader och inkomsten av näringsverksamhet uppgår till 10 mkr.

Vid en omräkning av inkomsten 2020 utifrån beskattningsårets längd kommer jämförelsetalet att beräknas till 10 mkr och någon extraskatt utgår inte. I annat fall framstår som om jämförelsetalet ska beräknas till 6,67 mkr $((10+5)/2)$ och då utgår en extraskatt.

Förslag på ett nytt tredje stycke i 7 §:

Om ett beskattningsår omfattar längre eller kortare tid än beskattningsåret 2023 ska den beskattningsbara inkomsten för respektive år under jämförelseperioden omräknas i förhållande till en period motsvarande beskattningsåret 2023.

2.2.3 Angående 4 och 5 §§ - verksamhet i handelsbolag

I den föreslagna 4 § regleras att med verksamhet inom sektorn för fossila bränslen avses näringsverksamhet där minst 75 procent av nettoomsättningen kommer från verksamhet som räknas upp i paragrafen. Av förslaget till 5 § framgår att en svensk juridisk person som bedriver verksamhet inom sektorn för fossila bränslen är skattskyldig samt att även en utländsk juridisk person som bedriver sådan verksamhet från ett fast driftställe i Sverige är skattskyldig.

Ord och uttryck som används har enligt förslaget till 3 § samma betydelse och tillämpningsområde som i IL. Det bör innebära att bestämmelser som avser juridisk person inte ska tillämpas på svenska handelsbolag, jfr 2 kap. 3 § IL. Enligt 5 kap. 3 § IL ska en delägare i ett svenskt handelsbolag och varje obegränsat skattskyldig delägare i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person beskattas för så stort belopp som motsvarar delägarrens

andel av handelsbolagets eller den juridiska personens inkomst, oavsett om beloppet tas ut ur företaget eller ej.

Ett exempel på situation kan ges:

I ett aktiebolag som äger andel i ett svenskt handelsbolag kommer ingen del av nettoomsättningen från sådan verksamhet som räknas upp i 4 §, men i handelsbolaget kommer 100 procent av nettoomsättningen från sådan verksamhet. Resultat i handelsbolaget som fördelas till aktiebolaget (exempelvis 90 procent) synes avse en resultatandel och inte en nettoomsättning hos aktiebolaget (den juridiska personen) i den mening som avses i 4 §, även om resultatet ingår i den juridiska personens näringsverksamhet enligt 14 kap. 10 § IL.

Motsvarande situation kan uppstå om en i utlandet delägarebeskattad juridisk person bedriver sådan verksamhet som avses i 4 § i ett fast driftställe i Sverige, om den utländska juridiska personen har en delägare som är en obegränsat skattskyldig juridisk person vilken är skattskyldig för sin andel av den utländska juridiska personens inkomst (jfr 2 kap. 3 §, 6 kap. 8 §, 5 kap. 2 a och 3 §§ och 6 kap. 12 § IL).

Skatteverket efterfrågar förtydligande av hur föreslagna 4 och 5 §§ ska tillämpas om sådan verksamhet som följer av 4 § bedrivs i ett svenskt handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk persons fasta driftställe i Sverige i situationerna ovan. Skatteverket ser en möjlighet att i 4 § reglera att även nettoomsättning i ett handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk persons fasta driftställe i Sverige vid prövningen ska räknas som nettoomsättning för en delägare som är en sådan person som framgår av 5 § första meningen till den del den motsvarar delägarans andel av handelsbolagets eller den utländska juridiska personens inkomst.

2.3 Förfarandet

2.3.1 Verkställbarhet (9 och 10 §§)

I 9 § fjärde stycket anges att ett föreläggande som har förenats vid vite gäller omedelbart. I promemorian motiveras det med effektivitetsskäl och att det är i likhet med vad som gäller i övrigt inom skatteförfarandet (sid 20).

I skatteförfarandelagen (2011:1244), SFL, finns allt om verkställbarhet samlat i 68 kap. Huvudregeln är att alla beslut enligt SFL gäller omedelbart. Det finns sålunda inga särskilda bestämmelser om att beslut om vitesförelägganden gäller omedelbart. I lagförslaget frångås den systematiken i förhållande till skatteförfarandelagen.

I 14 § ska i fråga om handläggning i övrigt enligt lagen besluts verkställbarhet i 68 kap. SFL gälla i tillämpliga delar. Bestämmelsen i 68 kap. 1 § SFL anger såsom anfört att beslut enligt skatteförfarandelagen gäller omedelbart. Det betyder att alla beslut under handläggningen av ärenden enligt nu aktuell lag ska gälla omedelbart, inklusive beslut om förelägganden, med eller utan vite.

Särregleringen i 9 § fjärde stycket skapar en otydlighet och kan tolkas med motsatt innebörd, dvs. att förelägganden utan vite inte gäller omedelbart, trots regleringen i 14 §. Även förelägganden utan viten ska gälla omedelbart.

Regleringen upprepas i fråga om vitesförelägganden gentemot tredjeman, 10 § tredje stycket lagförslaget, med samma oklarhet i tolkningen.

Skatteverket förordar därför att de nämnda styckena i 9 och 10 §§ stryks. Regleringen i 14 § är tillräcklig.

2.3.2 Revision – föreläggande med vite (11 §)

Inom skatteförfarandet i övrigt finns befogenheten att förena ett föreläggande gentemot den reviderade med ett vite, 41 kap. 12 § skatteförordningen (2011:1244), SFL, jfr med 44 kap. 1 § samma lag. Bestämmelsen i 11 § lagförslaget hänvisar till bl.a. 41 kap. 12 § SFL men det finns ingen koppling därifrån till 44 kap. 1 § SFL där vitesbefogenheten regleras i samband med bl.a. revision. I 14 § lagförslaget saknas hänvisning till 44 kap. SFL. För att uppnå samstämmighet med vitesbefogenheten beträffande förelägganden förordar Skatteverket att 11 § kompletteras med ett andra stycke, dock utan ett stadgande om omedelbar verkställbarhet (se ovan):

11 § Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera den som kan antas vara skattskyldig enligt denna lag. Skatteverket får även besluta om revision för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll av någon annan än den som revideras. I fråga om revision gäller bestämmelserna i 41 kap. 4–14 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244).

Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt första stycket att fullgöra dem. Ett föreläggande får förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs. Då gäller bestämmelserna om vitesföreläggande i 44 kap. 3 och 4 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244).

2.3.3 Uppgiftsskyldighet och personuppgiftsbehandling (avsnitt 5.2.1 och 5.6)

På sidan 20 i avsnitt 5.2.1 rörande uppgiftsskyldighet på begäran anges följande.

”Uppgift om företagets beskattningsbara inkomst för fyra på varandra följande beskattningsår med start det beskattningsår som påbörjas närmast efter den 31 december 2017, och som ska ligga till grund för uträkningen av jämförelsetalet enligt 7 § i den nya lagen, kan Skatteverket inhämta från beslut om slutlig skatt, omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol för dessa beskattningsår.”

På sidan 28 anges i avsnitt 5.6 avseende personuppgiftsbehandling följande.

”I syfte att fastställa det jämförelsetal som behövs för att fastställa beskattningsunderlaget enligt den föreslagna lagen föreslås att Skatteverket ska hämta in uppgift om den skattskyldiges beskattningsbara inkomst under en period om fyra på varandra följande beskattningsår med start det beskattningsår som påbörjas närmast efter den 31 december 2017. Dessa uppgifter finns tillgängliga för Skatteverket i beskattningsdatabasen”.

Skatteverket anser att det är olämpligt att, i det sammanhang i vilket behandling av personuppgifter beskrivs, beteckna en behandling av uppgifter som redan finns i Skatteverkets verksamhet som ett inhämtande av uppgifter.

Eftersom uppgifterna finns i Skatteverkets beskattningsverksamhet är det istället fråga om en vidareanvändning av tidigare inhämtade uppgifter inom en och samma verksamhetsgren.

Det kan konstateras att en sådan vidarebehandling i detta fall kommer att ske inom de primära ändamål som följer av 1 kap. 4 § lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i

Skatteverkets beskattningsverksamhet och är därmed enligt Skatteverkets uppfattning också tillåten ur ett behandlingsperspektiv.

2.3.4 Tidpunkt för underrättelse om beslut (12 § tredje stycket)

I 12 § tredje stycket framgår att underrättelse om beslut om skatt enligt lagförslaget ska skickas till den skattskyldige senast den 15 i femtonde månaden efter beskattningsårets utgång. Detta innebär att beslut om den tillfälliga skatten ska fattas ca 3,5 månad efter det sista uttaget av besked om slutlig skatt i årsbeskattningen.

Eftersom beskattningsunderlaget bestäms utifrån fastställd beskattningsbar inkomst så kan tiden mellan beslutet om slutlig skatt och beslutet om den tillfälliga skatten bli orimligt kort vid komplexa utredningar och där krav på kommunikation av nackdelsbeslut enligt 14 § jfr med 40 kap. 2-3 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) finns. Skatteverket föreslår därför en förlängning av tidsfristen med nio månader enligt följande.

12 § tredje stycket:

Underrättelse om beslut om skatt enligt denna lag ska skickas till den skattskyldige senast den 15 i tolfte månaden andra året efter beskattningsårets utgång.

2.4 Synpunkter på lagtext eller författningskommentarer av teknisk natur

2.4.1 Definitionen ”beskattningsbar inkomst” i 6 §

I den föreslagna lagen finns en rubrik med benämningen ”Ord och uttryck i lagen”. En definition finns dock även i 6 § avseende vad som avses med beskattningsbar inkomst. Denna definition har också betydelse för beräkningen av jämförelsetalet i 7 § (se författningskommentaren till 7 § på s. 37 i promemorian). Det blir enligt Skatteverket tydligare om samtliga ord och uttryck som har en egen definition i lagen samlas på samma ställe under rubriken ”Ord och uttryck i lagen”. Förslagsvis placeras därför definitionen av beskattningsbar inkomst under denna rubrik.

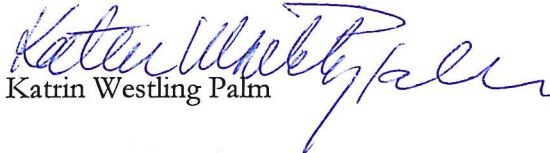
2.5 Övriga synpunkter

I 6 kap. 18 § IL anges bestämmelser om ytterligare skattskyldighet för begränsat skattskyldiga juridiska personer. Med den tillfälliga skatten på extraordinära vinster för vissa företag under 2023 kan ytterligare skattskyldighet tillkomma för vissa begränsat skattskyldiga juridiska personer. Bestämmelsen i 6 kap. 18 § IL kan därför behöva kompletteras till att även ange denna lag under 2023.

3 Konsekvenser för Skatteverket

Förslaget kommer att innebära vissa kostnader för anpassning av Skatteverkets system, uppdatering av informationsmaterial samt för handläggning av ärenden för att bedöma skattskyldighet och eventuella beskattningskonsekvenser. Kostnaderna för detta har inte kunnat beräknas på grund av den korta tiden som varit tillgänglig. Skatteverket återkommer med uppgifter om detta.

Detta remissvar har beslutats av generaldirektören Katrin Westling Palm och föredragits av rättsliga experten Katarina Larsson. Vid den slutliga handläggningen har också följande deltagit: rättschefen Michael Erliksson, sektionschefen Mats Nilsson, sektionschefen Annica Axén Linderl och rättsliga experten Fredrik Nordling.

Katrin Westling Palm